SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1862. **Zondag 14 September** **No. 37.**

PARAMARIBO den 13 September 1862.

De resultaten van de jongst gehouden volkstelling in Britsch Guijana zijn thans bekend gemaakt en behelsen o. a. de volgende wetenswaardige bijzonderheden.

De stad Georgetown heeft eene bevolking van 29,174 zielen, welke aldus verdeeld kunnen worden:

Onder 5	jaren	3.497	30	jaren	2 386
5	„	3 258	35	„	1.899
10	„	3 301	40	„	1.736
15	„	2.739	45	„	1.124
20	„	3 208	50	„	1 102
25	„	2 954	55	„	517
60	„	587	90	„	40
65	„	199	95	„	29
70	„	221	100	„	15
75	„	89	ouderd.	onbek.	87
80	„	140			
85	„	57		Totaal	29 174

De onderscheidene bedrijven der bevolking van Georgetown, zijn als volgt:

	Mannen.	*Vrouwen*
Openbare dienst	254	3
Geleerde Beroepen en Onderwijzers	129	49
Kooplieden en Winkeliers	451	81
Klerken	541	4
Landbouwers	92	0
Landbouw arbeiders	1,930	1,257
Houthakkers en andere arbeiders	558	64
Ambachts- en handwerkslieden	2.759	24
Op verschillende wijzen geëmploijeerd	409	2.657
Bootvolk en Zeevarenden	473	0
Huisbedienden	577	3 315
Kinderen en zonder beroep	4 883	8.679
Totaal	13.037	16 103

Het getal vrouwen overschrijdt dat der mannen ten bedrage van 3,336.

De maatschappelijke toestand is er aldus:

Ongehuwde mannen (met inbegrip van kinderen)	10 225
Ongehuwde vrouwen (idem)	12 073
Gehuwde mannen	2,549
Gehuwde vrouwen	2.834
Weduwenaren	267
Weduwen	1 226
Totaal	29 174

De bevolking der stad is te zamengesteld uit:

	Onder 20 j.	20 j. en daarboven
Inboorlingen van Britsch Guijana	11,236	8,401
Dito West-Indische Eilanden	678	3 490
Dito Madeira, de Azoren of Kaap Verdische Eil.	653	2,348
Dito Europa	66	689
Dito Nd. Amer.	15	67
Dito plaatsen hiervoren niet vermeld	30	87
Immigranten van Afrika	25	683
Dito van Madras	28	281
Dito „ Calcutta	38	191
Dito „ China	17	138
Op zee geboren	4	10
Geboorteplaats onbekend	0	4

De wets-ontwerpen tot opheffing der slavernij in de Nederlandsche West-Indische kolonien hebben, bij de Eerste Kamer der Staten-Generaal, tot onderscheidene bezwaren en bedenkingen aanleiding gegeven.

Op verscheidene leden hebben deze beide, zoo beduidend gewijzigde wets-ontwerpen, een onaangenamen indruk te weeg gebragt. Zij oordeelden dat de regering den druk der hedendaagsche philantropische denkbeelden daarheen is geleid, en dat thans deze kamer zich daardoor in den moeijelijken toestand geplaatst ziet om, evenzeer onder de werking van dezelfde denkbeelden, zich met het onderzoek en de behandeling eener voordragt te moeten bezig houden, die naar haar gevoelen millioenen schats zal kosten en desniettemin de kolonie Suriname zal doen te gronde gaan, gelijk door hen, die bij de instandhouding dier kolonie het hoogste belang hebben, voor zeker wordt gehouden. Deze voordragt snijdt daarenboven de gelegenheid af, om de vrijmaking der slavenbevolking op eene meer geleidelijke en tevens minder kostbare wijze tot stand te brengen, vooral nu er reeds elf jaren zijn verloopen, sedert dit vraagstuk bij de vertegenwoordiging meer bepaaldelijk ter sprake is gekomen, en er van 1857 tot op dit oogenblik bijna jaarlijks ontwerpen van wet zijn ingediend, die de goedkeuring der Tweede Kamer niet hebben kunnen verwerven, waardoor de tegenwoordige drang tot afdoening van deze zaak nog vermeerderd is. De groote opofferingen, waarmede deze afschaffing van de slavernij thans gepaard zal gaan werden mitsdien door hen beschouwd als grootendeels nutteloos weggeworpen geld. Nu reeds kost de kolonie Suriname jaarlijks tonnen gouds, en de uitgaven zullen na de invoering der emancipatie nog beduidend verhoogd moeten worden, waarover men opgaven der regering had verwacht.

Vele andere leden hebben verklaard, dat zij, in weerwil van de bezwaren, aan de voordragt verbonden, genegen zijn dezelve goed te keuren en hun zegel te hechten aan de emancipatie. Enkele leden hebben gemeend, dat men zich had kunnen bepalen bij eene vrijverklaring zonder meer, doch dit denkbeeld is door anderen bestreden, als ten hoogste onbillijk. Van die zijde is aangemerkt, dat, terwijl allerwege de slavernij is en wordt afgeschaft, Nederland niet achter kan blijven: — dat er thans geen keus meer over is; — dat ook zonder de vrijverklaring de kolonie, bij het steeds afnemen der werkkrachten, zou vervallen; — dat het vrijverklaren der slavenkinderen dit bezwaar zou opleveren, dat de Staat zich met derzelver opvoeding zoude moeten belasten, en dat het thans een onvermijdelijken maatregel van zedelijkheid geldt, aan welken men zich niet kan onttrekken.

Bij zijn antwoord op deze bedenkingen heeft Z. E. de min. van kolonien verklaard, dat de regering in deze zaak geenszins is geleid door den druk der hedendaagsche philantrophie, maar dat de afschaffing der slavernij, hoewel meer en meer een eisch des tijds ook in het welbegrepen belang der kolonie wordt gevorderd, en zelfs dringend noodzakelijk moet worden geacht, om voor te komen, dat zij feitelijk worde daargesteld, en wel op eene wijze, die het leven en de bezittingen der vrije bevolking in gevaar zou kunnen brengen en tooneelen van moord en plundering opleveren welke men elders zoozeer te betreuren heeft gehad.

Wat de emigratie betreft, verklaart de regering, dat reeds langs den diplomatieken weg, pogingen zijn aangewend om den aanvoer van huisgezinnen van goede arbeiders te bevorderen — dat zij onder vrije kolonisatie verstaat, de aankomst van geschikte personen of huisgezinnen, om het even uit welk oord der wereld die vrijwillig hun lot langs dien weg pogen te verbeteren; — dat bij de te stellen voorwaarden ook aan de vestiging dezer lieden in de kolonie zal worden gedacht, — dat, indien na de opheffing der slavernij, planters hunne plantagiën verlaten, deze onder de bestaande koloniale verordeningen niet worden genaast maar in den boezem van het domein terug komen; — dat het echter niet in de bedoeling ligt om deze gronden voor rekening van het gouvernement productief te houden of te maken, en dat, in elk geval, er bij de regering geene sprake kan zijn van het verlaten der kolonie.

Latere Noord-Amerikaansche dagbladen tot den 13 Augs ll door eene vriendelijke hand, heden ter onzer beschikking gesteld, behelzen het berigt van een hevigen strijd, welke tusschen de Zuidelijken onder Generaal Stonewall Jackson en de Noordelijken onder Generaal Pope, bij Culpepper in Virginie heeft plaats gehad. Volgens deze bladen is het voordeel aan zijde der Noordelijken geweest en zag Generaal Jackson zich genoodzaakt over de Rapidan terug te trekken — Er liep het gerucht dat door den Zuidelijken stoomram Arkansas, twintig kanonneerbooten der Noordelijken op de Mississippi vernield zijn. — De door President Lincoln opgeroepen 300,000 vrijwilligers hadden zich bijna allen reeds aangemeld — Met geestdrift werd in de onderscheidene Staten te werk gegaan, om het leger aanzienlijk te versterken.

De loop der zaken in Zuid-Italie schijnt niet voldoende; de vraag door enkelen gesteld, of al wat er weder gebeurt, niet op nieuw een vooraf beraamd comediespel is, kan men niet toestemmend beantwoorden. 't Moge waar zijn, dat *Napoleon* voor ruim een dozijn jaren *Garibaldi* uit Rome heeft laten ontsnappen, ditmaal is er zeker verre van eene goede verhouding tusschen beiden. Wat de held van Sicilië betreft, het blijkt, dat hij zijne plannen nog niet heeft opgegeven; althans hij trekt met 3000 getrouwen naar de kust, om zich daar, zegt men, in te schepen, vervolgens in de golf van Salerno te landen en dan, waarschijnlijk met nieuwe hulptroepen versterkt, naar Rome op te rukken. De Franschen wachten hem daar echter op, maar reeds beweert men, dat de vrijwilligers met de kon. Ital troepen handgemeen zijn geweest; voordat de opgewonden menigte verder oprukt, kon zij nu nog wel eerst tot bezinning gebragt worden. Althans het uitbarsten van een burgeroorlog in Italie, zou wel het ongelukkigst van alles wezen, en *Garibaldi* zal wel alles doen om dat te voorkomen.

Eene proclamatie des konings heeft algemeen goeden indruk gemaakt; men zegt, dat die eerst ter goedkeuring is gezonden aan keizer *Napoleon*. Over 't geheel klaagt men, dat *Rattazzi* te veel zich door Frankrijk laat binden, en dat zelfs in zijne wetsvoordragten de Fransche geest te veel doorstraalt. Maar er is geen ander staatsman, en dat men *Cavour* mist, gevoelt men zeer in deze moeijelijke dagen. De dagorder van den min. van oorlog, waarin gezegd wordt, dat het leger zich „nieuwen roem" zal verwerven, wordt afgekeurd. Het kan geen roem opleveren, als het leger tegen Italianen moet strijden; dat is integendeel een ongelukkige en zware pligt, dien het zou te vervullen hebben.

In de zitting van de kamer der afgevaardigden te Turin op 2 Augustus jl. heeft de heer Ratazzi op de interpellatie van den heer Ferrari betreffende de proclamatie des konings het volgende geantwoord: „de feiten, die aanleiding gegeven hebben tot de proclamatie waarvan hier sprake is, zijn algemeen bekend: het zijn de aanwervingen, die iederen dag vermeerderden en die gedaan werden door personen die daartoe het regt niet hebben. Het was dus noodzakelijk, dat het volk, ten einde alle misverstand te doen ophouden, de stem van den koning en van het gouvernement vernam. Op de tweede vraag van den heer Ferrari, antwoord ik, dat het doel van de regering was, de onvoorzigtigen te waarschuwen. Vóór dat het gouvernement overging tot de uiterste maatregelen waarover het beschikken kan, hebben wij het ons tot pligt gesteld, om eerst diegenen te waarschuwen, die zich tegen de wet willen verzetten, of zich daarboven willen stellen. Wij hebben de grondwet bezworen en geen reden van voorzigtigheid zou in staat zijn, om ons die te doen vergeten, of om haar niet te doen eerbiedigen. De vorst, die door 22 millioen stemmen is gekozen, is de magtigste koning der aarde; wij hebben niets te vreezen. (Beweging aan de linkerzijde.) Door de grondwet te eerbiedigen, zijn wij tot de hoogte gekomen waarop wij staan; wij willen, onder dezelfde banier, het grondbeginsel onderhouden, dat van Italie heeft gemaakt wat het op dit oogenblik is. Generaal Garibaldi heeft het koningrijk Italie niet aan het huis van Savoye geschonken; hij vertegenwoordigt Italie niet; hij heeft alleen krachtdadig tot de oprigting van dit koningrijk mede gewerkt en hij heeft dit gedaan door zijn programma: Italie en Victor Emanuel. Maar het is juist om deze verdiensten, dat Garibaldi zich onderworpen moet toonen aan de wet. Wanneer de generaal den wettigen weg verlaat, wanneer hij wil spreken in naam van het vaderland, of door zijne daden de toekomst van het volk in gevaar brengt, dan moet de wet op generaal Garibaldi worden toegepast. Ik voor mij heb de overtuiging, dat hij, tegenover de autoriteit van de woorden des konings, dien hij steeds heeft geëerbiedigd, erkennen zal, dat hij het regt niet heeft om te doen wat hij doet. Ook vertrouw ik volkomen, dat de burgeroorlog vermeden zal worden. Ik verwerp het denkbeeld van een coup d'état, men moet regeren met de wet, en nooit zal het voorstel tot een coup d'état van mij uitgaan. Ik hoop en vertrouw, dat het woord van onzen koning niet te vergeefs zal gesproken zijn; maar wanneer dit het geval mogt wezen, zou de heer Ferrari wenschen dat het lot van Italie werd overgelaten aan een enig man, hoe groot hij ook zij? (*Toejuichingen.*)

Ongeveer 40 leden van de regterzijde stelden daarop de volgende motie van orde voor: „de kamer, zich vereenigende met de edele woorden van den koning, gaat over tot de orde van den dag." Deze motie werd met eene groote meerderheid van stemmen aangenomen.

De bladen van Palermo behelzen de proclamatie, die Garibaldi vóór zijn terugtrekking in het woud van Ficuzza tot de Sicilianen heeft gehouden. Deze proclamatie luidt als volgt: „Palermitanen! Europa, de geheele wereld heeft van nu af uitspraak gedaan over de Romeinsche kwestie en tegen de onbegrijpelijke bezetting van de Italiaansche hoofdstad door vreemden geprotesteerd; deze waarheid is *sacro santa*. Gij, grondleggers van de Italiaansche omwenteling, voornaamste bewerkers van deze grootsche gebeurtenis, gij hebt de schande gevoeld, die op de natie drukt en gij maakt u gereed, om die uit te wisschen. Het schiereiland antwoordt waardiglijk op uw stem en zoo men den vrede der wereld verlangt, zal men moeten toegeven aan den regtmatigen wensch van 25 millioen Italianen. Gij zijt verbitterd

over de genomen maatregelen van het gouvernement, en heden vermeerdert men nog uw verontwaardiging door de terugroeping van een man die met regt uw liefde verdiende. Ja, de terugroeping van den markies Pallavicino is een nieuwe onvoorzigtigheid. Treurende over het verlies van dezen veteraan, van dezen martelaar voor de vrijheid, moet gij over de dwalingen heenstappen van hen, die de oorzaak zijn van zijn terugroeping. Die mannen zullen voorbijgaan, maar de grondbeginselen van de Italiaansche nationaliteit zijn onvergankelijk. In naam van die beginselen hebt gij zooveel geleden en na twintig eeuwen van hoop en telkens verijdelde illusien hebt gij ze op onwederlegbare wijze geproclameerd. Wij zijn sterk, dus moeten wij kalm zijn en ernstig. Ik moet mij verwijderen, maar ik hoop, slechts voor korten tijd. Van nabij, even als van verre, is mijn hart bij u. Ons programma is dat, wat wij te zamen hebben toegejuicht op uw prachtige barricades: Italie en Victor Emanuel! Met dit programma zullen wij naar Venetie trekken en naar Rome. De Fortuin zal nog eenmaal die jonge veteranen toelagchen die even als Pallas, geheel gewapend uit uw boezem zijn voortgekomen. Ik reken op u als het voetstuk van ons geluk, als de basis van de operatien, waarop mijne dappere vrijwilligers het groote werk van de vrijmaking der slaven zullen ten einde brengen."

De *Press* bevat een schrijven van Petrucelli della Gattina, waarin men o. a. leest:

In naam van wat heeft Garibaldi te Corleone de oproervaan opgestoken? *Rome of de dood!* is een doel, geen beginsel. Als een man als Garibaldi zich stelt tegenover eene gevestigde en erkende regering, dan moet hij dat doen in naam van een beginsel. Eene revolutie zonder logica, is een dier ellendige pronunciamientos der Zuid Amerikaansche republieken, die slechts strekken om een vetgemesten generaal te vervangen door een vet te mesten generaal. Zoodanige revolutie is in Italie onmogelijk. Garibaldi kon twee beginselen proclameren, dat der nationale eenheid of een nieuw staatkundig beginsel. Sedert de koning hem bij Gaëta de vaan der eenheid uit de hand genomen en zich zelven aan het hoofd gesteld heeft, is het niet meer mogelijk Italië volledig te maken ondanks den koning zonder zijne medewerking. Men heeft zulke revolutiën in Engeland en Frankrijk gezien. Maar Garibaldi is geen Cromwell en het Ital. Parlement geen Conventie. Elke poging om Italië één te maken voor Victor Emmanuel, buiten Victor Emmanuel om, is rebellie en zal mislukken. Ik had Garibaldi begrepen, als hij de vaan der republiek had opgestoken, om een krachteloos of weifelend koningschap te bestrijden; dat ware logisch geweest maar de Italianen tot rebellie tegen hun koning en zijne regering op te zetten om dien koning magtiger, die regering sterker te maken, dat is erbarmelijk. Hij heeft zich te zeer gehaast. De Italianen zullen aan zijne roepstem gehoor geven, zoodra de Romeinen tegenover 's pausen soldaten staan en aan Europa getoond zullen hebben, dat zij hun anti nationaal bestuur moede zijn. Dan zal men naar hem luisteren en zal hij het regt aan zijne zijde hebben. — Men berispt Ratazzi, dat hij den koning tusschen beide heeft laten komen. Ik vind, dat hij juist edelaardig en verstandig gehandeld heeft. Ware Garibaldi een onnut meubel een historische curiositeit geweest, dan had Ratazzi verkeerd gedaan, maar Garibaldi heeft zijne taak nog niet afgewerkt; hij is nog de man die tegen een leger opweegt, Italie heeft zijn wonderdegen nog noodig. Ratazzi heeft dat begrepen en hij heeft den koning ontdekt om den generaal te dekken. Tegenover eene ministeriële proclamatie had Garibaldi kunnen weigeren, hij ware een rebel geworden; men had zijne drift gefnuikt, de overwinning ware aan de regering gebleven, maar Garibaldi, gestraft, ware een verloren man; begenadigd, ware hij klein geworden. Als een leeuw was hij van Caprera vertrokken, als een lam ware hij er weergekeerd. Tegenover eene proclamatie des konings staat hem niets anders te doen, dan zich een kogel door het hoofd te jagen — en dan is hij even groot als te Palermo en aan de Volturno — of, het hoofd in den schoot te leggen, en dan is hij even waardig en edel als hij te Napels was toen hij twee kroonen aan 's konings voeten lag en met een enkelen ducaat in den zak zich verwijderde. Voor den koning wijkt hij als een man die gehoorzaamt; tegenover het ministerie had hij moeten toegeven, als een verwonneling.

In eene proclamatie van Garibaldi heet het: „Jeudige makkers, heden, nog vereenigt ons de heilige zaak des vaderlands, zonder dat wij vragen, waarheen? Wat doet men? Waarheen gaat men? Met den glimlach op de lippen zijt gij toegesneld om de verwaten vreemde heerschers te bestrijden. Ik vraag der voorzienigheid slechts, dat zij mij uw vertrouwen blijft schenken. Ik kan u niets beloven dan werk en moeite. Maar vertrouwende op uw zelfverloochening, want ik ken u, o verminkte overblijfselen van roemrijke veldslagen, acht ik het overbodig van u te vragen dapperheid in den strijd. Ik moet echter verlangen dat gij de krijgstucht in acht neemt, zonder welke geen leger bestaan kan. De Romeinen hebben door hunne krijgstucht de wereld kunnen bedwingen. Tracht ons de genegenheid der bevolking te verwerven — dat hebt gij weten te doen in 1860 — en de achting van ons dapper leger, ter verwezenlijking van de eenheid des Vadersland. Ook ditmaal zullen de dappere Sicilianen de voorboden zijn van de groote toekomst, waartoe het land geroepen is.

De heer Cobden heeft den 1sten Augustus in het Eng. Lagerhuis een aanval gerigt tegen de politiek van lord Palmerston, met de verklaring dat een aantal leden der vergadering de gevoelens waren toegedaan, die hij zich genoopt gevoelde ten dien aanzien kenbaar te maken. Het was hem hierbij voornamelijk te doen om aan te toonen, dat de handelingen der regering regtstreeks in strijd zijn met hare drie hoofdbeginselen: bezuiniging, non-interventie en hervorming. In eene uitvoerige rede gaf hij in de eerste plaats als zijn gevoelen te kennen, dat de tegenwoordige regering de buitensporigste was, die het tegenwoordig menschdom ooit in vredestijd gekend had. Het bewijs daartoe lag voor de hand, wanneer men slechts de berekening maakte, hoeveel thans door de ingezetenen des lands wel per hoofd moest worden bijgedragen tot dekking der uitgaven. Wanneer men dat cijfer vergeleek met het bedrag hetwelk tijdens het vierjarig bestuur van lord Derby werd opgebragt, dan viel het terstond in het oog tot welk eene hoogte dit sedert de optreding der regering was opgevoerd. En die opdrijving, seide spr.; hebben we alleen te danken aan lord Palmerston, of liever aan de omstandigheid dat hij zich heeft opgeworpen tot hoofdleider eener politiek, die het land op minstens 100 millioen te staan komt. En die politiek berust toch maar op een schrikbeeld, namelijk Frankrijks heersch- en veroveringszucht. Onder den indruk van die hersenschim is ieder denkbeeld van hervorming ter zijde gesteld en werd er zelfs niet aan gedacht om het gedrochtelijk beheer onzer zeemagt te verbeteren. Het geld schijnt voornamelijk besteed te moeten worden aan wapening en fortificatien, maar evenmin als de natie kan het Huis zich een denkbeeld vormen van de wijze waarop de gelden daar aan letterlijk verspild worden. Spr. trachtte dit gevoelen te staven door de voorlezing van verscheidene extracten uit Fransche en Amerikaansche dagbladen, die allen eenstemmig de directie en organisatie der Britsche marine gispten. Na hieraan nog eenige woorden ter andere toelichting te hebben toegevoegd, ging de heer Cobden over tot eene critische beschouwing der politiek ten aanzien van China en Amerika, die in plaats van het ware beginsel der non-interventie te huldigen, juist met dit beginsel in strijd was. Spr. kwam hierbij tot de conclusie, dat lord Palmerston eigenlijk niet gezegd kan worden het land te besturen onder medewerking zijner aanhangers; neen, de lord volgt in het bestuur eene andere taktiek, met zich zijne politieke tegenstanders ten nutte te maken en hen te gebruiken tot bevordering zijner plannen, zoodat zij werkelijk hun aandeel hebben in de magt des lands, zonder evenwel voor iets verantwoordelijk te zijn. Maar daarom, zoo vervolgde spr., gaan de politieke kwestien nog niet altijd vooruit; integendeel, daaronder zijn er genoeg, die juist door lord Palmerston achteruit gaan; men denke o. a. slechts aan de kwestie der geheime stemming. Op dit punt gekomen, ging spreker over tot eene bepaalde vergelijking tusschen Palmerston en den heer Disraeli, waaruit hij, alles te zamen genomen, eindelijk tot het resultaat kwam, dat Engeland zeer goed lord Palmerston kon missen en Disraeli even goed aan het hoofd van het bestuur kon staan.

Lord Palmerston hierop het woord nemende, kwam al dadelijk op tegen het verwijt, dat de hervormingskwestie onder zijn bestuur niet vooruit was gegaan. Dit werd door hem wederlegd met de opmerking, dat wanneer er tegenwoordig aan geene hervormings plannen wordt gedacht, dit niet moet worden toegeschreven aan de regering, maar aan het Lagerhuis, even zoo goed als in 't algemeen aan de natie, maar vooral aan de heeren Cobden en Bright, wier houding zoo juist geschikt is om de natie van alle hervorming afkeerig te maken. Wat voorts het geldelijk beheer betreft, zoo was het zijns inziens duidelijk dat de heer Cobden, wat hij ook mogt spreken van te hooge uitgaven, toch eigenlijk niet weet wat bezuiniging is, daar dit woord bij hem niets anders schijnt uit te drukken dan het begrip van voortaan voor de eene of andere aangelegenheid geen enkelen penning meer uit te geven. Spr. verklaart dit anders in te zien. Naar zijn oordeel bestaat bezuiniging daarin, dat men in de wezenlijke behoeften des lands voorziet met de minst mogelijke kosten. Dit had de hr. Cobden voorbijgezien en bovendien zeer verkeerd gedaan met eene vergelijking te maken tusschen de tegenwoordige uitgaven en die van een tijdvak waarin de behoeften des lands geheel anders waren. Daardoor was die spreker ook tot de conclusie gekomen, dat onze uitgaven hooger zijn dan de behoeften vereischen, doch dat gevoelen druischt lijnregt in tegen de zienswijze van het Lagerhuis en van het geheele land. Na vervolgens ook de zienswijze van den heer Cobden nopens China, Amerika en de zaak der fortificatien bestreden te hebben, wees de lord ten slotte op hetgeen betreffende zijne taktiek door den vorigen spreker was beweerd. „Als men de partijen in het Lagerhuis beschouwt," seide de lord, „dan ziet men dat het eene volstrekte onmogelijkheid is geworden, om te regeren volgens het vroegere stelsel, hetwelk hierin bestond, dat men slechts bij ééne enkele homogene partij steun zocht. Een gouvernement moet handelen overeenkomstig zijne verpligtingen jegens het land en naar de inspraak van het geweten en dat nu is juist wat het tegenwoordig gouvernement tot nog toe gedaan heeft."

De heer Disraeli kwam alstoen op tegen sommige gezegden van lord Palmerston en gaf zijne adhaesie te kennen aan de zienswijze van den heer Cobden, dat het ministerie niet heeft beantwoord aan hetgeen men regt had daarvan te verwachten. De spreker hierbij de handelingen der regering sedert hare optreding nagaande, kwam, even als de heer Cobden, hoofdzakelijk neder op de hooge uitgaven, den toestand der vloot en de politiek betreffende China. Nadat alstoen ook de heer Lindsay nog ter loops het woord had gevoerd, ging de vergadering uiteen.

INGEZONDEN.

Eene hoogst gewigtige Vraag.

Twee dagen geleden kwam mijn buurman VAN ZUIJLEN bij mij, om mij over eene hoogstgewigtige zaak te spreken; ik liet den goeden man boven op mijne werkkamer komen, en nadat hij gezeten was, en wij met elkander bij wijze van inleiding zoo wat over het wêer en koetjes en kalfjes gesproken hadden, vroeg ik hem, aan welke zaak ik de eer van zijn bezoek te danken had.

„Och mijn goeden heer SPECTATOR, ik zit er erg in, gij kent mij, gij weet ik was altijd een stil burger, die liefde voor de rust en onderwerping voor de wetten toonde, al waren de laatste somtijds zoo onduidelijk, dat een mensch van onzen tijd, ze dikwerf niet konde begrijpen; maar het opkomend geslacht en het voortreffelijk onderwijs alhier, maakt het voor den vader van een paar kleine jongens, dikwerf hoogst moeijelijk, om ze maar op eene distantie *bij* te houden."

„Ja mijnheer VAN ZUIJLEN!" zeide ik, „op die punten gaan wij *onbegrijpelijk* hard vooruit, maar laat ik U niet storen."

„Welnu zoo als een goed huisvader en burger betaamt, tracht ik LOUITJE en KLAASJE, dat zijn de namen van mijn beide jongens mijnheer, — zoo veel ik kan die liefde tot orde en nakoming der wetten ook in te scherpen, en daarom laat ik hen dan ook niet alleen elk uitgekomen Gouvernements-blad hardop voor mij lezen, in tegenwoordigheid hunner moeder, die wel eens dwars is in de beschouwingen der heilzame verordeningen; maar, zij moeten ze ook alle overschrijven, op dat hunne jeugdige herinnering reeds vroeg gewend worde aan de kennis van de wet. U begrijpt mijnheer SPECTATOR dat ik daar, althans met LOUITJE die de oudste is, nog last mede heb, want de wijsneus maakt dikwerf zulke *pikante* aanmerkingen, waarbij hij dan zegt: „papa moest dat niet *zoo* zijn?" dat ik er mij maar mede moet afhelpen met een, „kom kom, lees maar voort en vraag dat aan mijnheer BATENBURG wanneer je op de school komt.

Nu eenige dagen geleden mijnheer SPECTATOR, stonden er weer eenige verordeningen in de Courant waarin tot heil der burgerij veel herinnerd werd; het was KLAASJE zijn beurt om voor te lezen, de eerste bekendmaking was over *vuur en licht*, waarbij wij ons leed niet konden onderdrukken dat de nachtwachts reeds van het tooneel waren getreden, vooral voor de jongens mijnheer SPECTATOR, want die hadden zoo'n pleizier van dat korps gehad; de tweede was eene kennisgeving van de Administrative Politie omtrent schouwing, over welk laatste woord KLAASJE begon te lagchen. „Waarom lach je KLAASJE?" vroeg ik hem, „wel papa, „*Schouwen*" staat bij WEILAND als schuwen bekend en „*ik schouwde, heb geschouwd* en *schouwer* is *ziener, profeet*, of *iemand die de varkens schouwt*." Kom kom, lees maar voort, riep ik eenigzins knorrig, omdat ik den kleinen wijsneus niet vast kon zetten. Toen kwam mijne vrouw weêr tusschen beide bij het vervolg dezer kennisgeving, — o mijnheer! de beschaving kost een huisvader wat zorgen en verdriet. — „Zij kon zich niet begrijpen, dat men zulke *équivoque* uitdrukkingen in bekendmakingen kon plaatsen, als het *schouwen van waterloozingen*," de goede ziel begreep het ding zeker niet — intusschen wij gingen voort, en kwamen aan No 8, POLITIE, dat moest LOUITJE voor lezen. — Een eerste guit mijnheer! eerst begon hij over het „*en-*

„ondergeteekende" mij vragende: „of ik ooit eene wet had zien *publiceeren* die begon *de ondergeteekende*? of het niet altijd was: „Wij WILLEM enz. — „De GOUVERNEUR *van de Kolonie Suriname* enz. — „De PROCUREUR GENERAAL enz.? KLAASJE zeide daar nog bij, dat *dat ondergeteekende* volstrekt geene *usance* was! Ik moest mijn vaderlijk gezag handhaven om de jongens tot stilte te krijgen, want mijne vrouw die meê lachtte, en zich geloof ik kleine *Salomontje's* van haar kroost gelooft, maakt de bengels eenigzins stout."

„Ja mijnheer VAN ZUIJLEN, moeders zijn in den regel zeer trotsch op de schalkschheid harer kleine zonen zoo als wij mannen, meestal van onze uilen volken gelooven."

„Wel waar, mijnheer SPECTATOR, — maar laat ik U nu het vervolg meêdeelen. Die kennisgeving nu is een beroep op de hoofden der huisgezinnen, om zoo veel in hunne magt is te helpen handhaven, de naleving van art 12, Public. 19—25 Nov. 1828, G. B No. 17, waarbij verboden is om ZOOGENAAMDE VLIEGERS, op de openbare straten op te laten, — mooi, dacht ik, sedert een half uur hebben die bengels mij nu reeds zoo'n beetje op stok genomen, wacht, nu is het mijn beurt. „„Jonge heeren!"" begon ik streng van toon, „„hebt gij dat verbod nu gelezen, en heeft je moeder en ik, je niet meer dan honderd keeren gezegd, dat het oplaten van vliegers door de wet verboden is?"" maar verbeeld U mijne verslagenheid mijnheer SPECTATOR? toen KLAASJE mij toeriep: „„mis papaatje! er staat volstrekt niets van een verbod om VLIEGERS op te laten in, maar alleen, dat er geen ZOOGENAAMDE VLIEGERS opgelaten mogen worden, en de onze zijn ECHTE! niet waar LOUIS?"" „„Ja papa!"" zeide LOUIS. — Hier kan alleen de bedoeling zijn van ZOOgenaamde of NAgemaakte vliegers, zoo als mama nu en dan NAgemaakte schildpadsoep klaar maakt, en zoo als U laatst sprak van een NAgemaakte banknoot!" Ik zond de jongens naar school en liep door de wijsneuze vrijheid der knapen ontsteld, naar mijn buurman DROOGLEVER, „weet jij, wat ZOOGENAAMDE VLIEGERS zijn?" vroeg ik hem „ZOOGENAAMDE VLIEGERS?" sprak hij wat drommel wie heeft ooit in zijn leven van zulke dingen gehoord, dat is een drukfout! maar laat kijken. Wij keken in WEILAND SIEGENBEEK, BILDERDIJK, nergens geen ZOOGENAAMDE VLIEGER. Wij keken in BOMHOF, LANDRÉ, het *Woordenboek in vier talen*, het Woordenboek van de Fransche academie, het was overal VLIEGER (*Cerf-volant*), maar van ZOOGENAAMDE VLIEGERS was niets te vinden. Begrijp nu mijn verdriet mijnheer SPECTATOR, dat de jongens toen zij gisteren uit de school kwamen, met mijne vrouw aan het hoofd — die heb ik geloof ik opgestookt — mij onophoudelijk vroegen: „„papa, wat is een ZOOGENAAMDE VLIEGER?"" „JA DIRK," vervolgde mijne vrouw, „„je moest de jongens toch zeggen wat of een ZOOGENAAMDE VLIEGER is, de kinderen hebben alhier zoo weinig uitspanning en . . . . ik werd baloorig mijnheer SPECTATOR, en liep de deur uit, eerst naar den schoolmeester, deze wist ook al niet wat een ZOOGENAAMDE VLIEGER was, toen ging ik bij een knap advocaat, deze, of schoon ook volstrekt geen kennis dragende van het bestaan van ZOOGENAAMDE VLIEGERS, verklaarde mij echter, dat met die ZOOGENAAMDE VLIEGERS, volstrekt de gewone bij mannen en knapen algemeen bekende vliegers bedoeld konden zijn, daar *iets* dat ZOOGENAAMD is, volstrekt niet *dat gene* is, waarvan het *onjuist* den naam draagt. Nu eindelijk ben ik bij U gekomen mijnheer SPECTATOR, om te informeeren of U ook weet wat een ZOOGENAAMDE VLIEGER is? want ik beschouw het ding van te veel belang, vooral voor de rust mijner huisselijke familie."

Ik antwoordde den heer VAN ZUIJLEN, „dat ik het waarachtig ook niet wist, dat ik nooit van een ZOOGENAAMDEN VLIEGER gehoord, veel minder een gezien had, dat ik mij uit mijn jeugd van *kolders*, *vierkanten*, *dribbelaars*, *Cerf-volants* herinnerde, maar dat die dingen in Nederland, alle onder den éénen naam van VLIEGER bekend stonden. Ik stelde echter den goeden man voor, om hem zijn rust terug te geven, om 1o. ons gesprek door 't publiek orgaan wereldkundig te maken, opdat misschien een of ander *antiquaire* ergens het woord kon opsnuffelen, 2o. om in het algemeen het Surinaamsch publiek vriendelijk te verzoeken, wanneer iemand dezen naam kent, dezelve in het belang der wetenschap voor ons op te helderen, (*hetgeen ik dan ook bij deze doe*) en in derde plaats, om, de Courant waarin de bekendmaking voorkomt, met de eerstvertrekkende *mail*, naar de redactie van den Navorscher te zenden, met een beleefd verzoek, om opheldering. (*) Een voorslag die de heer VAN ZUIJLEN volgaarne aannam, waarna hij vertrok.

SPECTATOR.

Mijnheer de Redacteur!

Gelieve in Uw veel gelezen *Weekblad*, te willen plaatsen het volgende.

Met genoegen heb ik het *Surinaamsch Weekblad* van den 7 September gelezen, waarin voorkomt eenige kleine vragen voor de toekomst, door den Heer W. E. H. WINKELS. Ik beaam volkomen het daarin voorgedragene, daar ik mij overtuigd houd, dat wanneer die wenken worden opgevolgd, de stand van zaken in deze Kolonie eene geheel andere gedaante zal aannemen. Aan den anderen kant betreur ik, dat toen ik in de maand April van dit jaar, eene openbare volksvergadering wilde houden, met voorkennis van den Heer Gouverneur, ten einde daarin over de belangen dezer Volkplanting te spreken, ik in dit voornemen door het Hoofd der Policie den Heer DONKER CURTIUS werd belet of gestuit. Ook ik had het mij ten doel gesteld, om op vele misbruiken, welke hier in de Kolonie ingeslopen zijn, de aandacht te doen vestigen. Doch zoo is het immer geweest, — de geschiedenis is daar, om dit te bewijzen. — Die het welmeenen met hun geboorte land, hebben al tijd tegenwerking, verguizing, ondervonden Gelukkig hij, die nogtans den moed heeft, om trots dit alles den bloei en de welvaart dezer Kolonie, zoo veel in hem is te helpen bevorderen. Gelukkig hij, die hoe zwart ook dit alles zich in het verschiet vertoont, de kracht heeft om zich daarboven te verheffen. Mogten er mannen opstaan, die zich met elkander verbonden, om nadrukkelijk, krachtig en eensgezind te handelen in het belang dezer Kolonie, dan zoude deze thans zoo verachterde Volkplanting, spoedig tot vorigen luister geraken Op dan mannen! lang genoeg hebt gij gerust, thans is het tijd van handelen. Iedereen iegelijk, die het wel met deze Kolonie meent, men zal met mij instemmen, dat het allergewigtigst tijdperk dat wij te gemoet gaan, een tijdperk waarin wijze en doeltreffende maatregelen genomen moeten worden, de opkomst dezer Kolonie kon tengevolge hebben, doch daarentegen zullen halve maatregelen, slechts den totalen ondergang derzelve na zich slepen.

J. M. POLAK,
Volksvriend.

(*) *Wij werden vooral aangespoord deze belangrijke vraag te doen, om reden in het vorige jaar, de bekendmaking van die „ZOOGENAAMDE VLIEGERS" in de Surinaamsche Couranten, de attentie in 's Gravenhage heeft gewekt, zoo zelfs, dat men den naam aan een ornithologist ter opheldering heeft medegedeeld De arme man, heeft er na lang zoeken en hoofdbreken, „Voleur, d' oiseaux" van gemaakt, ofschoon wij aan dien onderzoeker onze twijfel moeten bekend maken, dat dit de juiste naam zou zijn.*

SPECTATOR.

MUZIEK KORPS VAN HET BATAILLON JAGERS No. 27.

PROGRAMMA VOOR HEDEN MIDDAG

Den 14 September 1862.

No 1. OUVERTURE, *Les Italiens en Alger*, par ROSSINI.
2. DUO de l'Opera: *Norma*, par BELLINI
3. POLONAISE, *Domino Noir*, par AUBER
4. LA SOMNABULE, Fantaisie, arr par G. BARTHE
5. POTPOURRI, *Don Juan*, arr par G BARTHE.
6. PRIMA DONNA, *Valse*, par JULLIEN.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, het schip *Carolina*, kapt Cupido, van Amsterdam.

Den 11den, het schip *Caijenne*, kapt. H. Cook, van Boston.

Idem, het schip *Josephine Bernhardina*, kapt. Bos, van Amsterdam.

UITGEKLAARD

Den 11den, de Nederl. schoener *Carolina* kapt H J. van Oumeren, naar Demerarij lading: 178 vaten Blom en 5 kisten Wijn.

Den 12den, het Nd. Am. schip *Edmund Dwight*, kapt. N. D Cunningham, lading: 170 vaten Suiker 246 942 pond, 76 vaten Melassie 11,011 gallons en 7 balen Cacao 865 p

Idem, de Eng brik *Zero*, kapt C. Norris, lading: 176 vaten Melassie 25,562 gallons, 14 vaten Suiker 35,352 pond en uit het Entrepot: 19 vaten Roodewijn, 4 vaten en 16 kistjes Vermouth, 11 kistjes Zoete Olie en 1 kistje Absinthe.

Idem, het Nederl schip *Suriname* kapt W Tucker, lading: 293 vaten Suiker 424 314 p., 82 vaten Melassie 11 383 gallons, 141 balen Cacao 28,250 pond en 2000 pond oud Koper Allen naar Boston.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Wilhelmina*, kapt. C. H. Klint, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Maximiliaan*, kapt. Schill, adres bij J M. Polak.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Suriname Packet*, kapt. Roszberger, adres bij B. C. Levij.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met het schip Carolina, de WelEd Gestr. Heer J. F. A. E. Van Lansberge en Echtgenoot, benevens 100 man troepen.

PRIJZEN DER PRODUCTEN

(Bij inschrijving verkocht.)

Suiker. Den 11den dezer, van plant. Hazard, 2 vaten a 7 cent.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 12 Sept. 1862, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Wilhelmus Negele en Hendrietta Prijshof.

Van den 6den tot den 13den September 1862, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 6den, Maria Magdalena Christina Rozenstok, 76 jaren.

Den 7den, Anthonij Christiaan Jongeling, 28 jaren en 10 maanden.

Idem, Esther Nahar, wed. van Isaak Samuel de Meza, 58 jaren.

Den 8sten, Johanna Ferdina Alvares, 5 maanden.

Den 9den, Kwasi-a van La Parra, 65 jaren

Den 11den, Adriana Elisabeth Bassano, 25 jaren en 8 maanden.

Idem, Helena Francina Sophia Paschal, 7 jaren.

Idem, Pieter Henrij Adolf Uhlenkamp, 22 jaren.

Den 12den, Jacob Sloot, 19 jaren en 5 maanden, zoon van Cornelis Sloot, en van Jannetje Wijker,

Idem, Alfred Julius Schröder 6 maanden.

Den 13 Adolphina Margaretha Hilper 19 jaren.

Binnenlandsche Berigten.

W. P. Donker, J. O. Gratus, N. L. van Peuteren, J. J. J. Moron, J. D. Budiker en M. C. Boekstaaf, hebben van het Gouvernement verzocht, dat hun in pacht worden afgestaan Erven gelegen in wijk F, aan het molenpad, de *Wanicastraat* en de *Hofstraat*.

Tijd van verzet drie weken gerekend van den 8 September 1862.

Bij Gouvernements Resolutie van den 12 September No 3, is voor de vaartuigen komende van Curaçao, hetzij regtstreeks van daar, hetzij na het aandoen van andere plaatsen eene quarantaine vastgesteld, waarvan de duur is bepaald:

op *veertig* dagen te rekenen van den tijd van vertrek uit Curaçao, voor zoo ver betreft die vaartuigen, welke sedert hun vertrek van daar, geene andere door eenige epidemische ziekte aangetaste plaats hebben bezocht, en waarop na dat vertrek, geene gevallen van pokken of van eenige andere epidemische ziekte zijn voorgekomen;

en op *vijftig* dagen voor die vaartuigen waarop zich sedert het vertrek van Curaçao een of meer gevallen van pokken of van eenige andere epidemische ziekte aan boord, mogten hebben voorgedaan, of welke eene andere door eenige epidemische ziekte aangetaste plaats mogten hebben bezocht, gerekend van den dag waarop de laatste lijder door de pokken of andere epidemische ziekte werd aangetast, of van den tijd van vertrek van de andere door eenige epidemische ziekte aangetaste plaats

Politie.

De prov. Commissaris van Politie roept bij deze de medewerking in van hoofden van huisgezinnen, om zooveel in hunne magt is te helpen handhaven de naleving van art. 12 der Publicatie van 19 25 November 1828 G. B No. 17, waarbij verboden is om zoogenaamde Vliegers op te openbare straten op te laten.

Paramaribo, den 10 *September* 1862.

De Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels zal op Woensdag den 17 dezer, des voormiddags ten 9 ure, door den Vendumeester J. Salomons publiek doen verkoopen.

De Opstallen staande op het Verefpacht Erf aan de Pontewerfstraat, bekend onder La. F No. 78 behoorende aan den boedel Comtesse van A. H. Jacobs.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Evangelisch Luthersche Gemeente* op HEDEN den 14den dezer, op het gewone uur.

GODSDIENSTOEFENING, bij de *Ned. Herv. Gemeente* op HEDEN den 14den dezer, des avonds ten *half* zeven ure.

Bij inschrijving te koop van Plantage *Elisabethshoop* VOOR GEREED GELD:
P. m. 4 500 ℔ Witte Bas }
» 2 000 » Zwarte do. } **Koffij.**
bij kwantiteiten van 5 balen of bij de geheele partij, ingevolge monster. De inschrijving-billetten zullen bij den ondergeteekende worden aangenomen tot DONDERDAG den 18den dezer des voormiddags tot 10 uur en geopend worden.

Het bod goedgekeurd zal de KOFFIJ binnen *acht* dagen na de toewijzing aan s' lands waag worden afgeleverd.

De kooper zal voor elken zak *f* 1 10 restitueren.

Paramaribo, den 13 September 1862.

T. J. VERSCHUUR.

( )

Jacob Salomons,

VENDUMEESTER.

zal WOENSDAG e. k. des morgens om 9 uur verkoopen:

Provisien, Stukgoederen, Ronde Kazen, Sardines,

en om verkooprekening te sluiten Halve tonnen Holl. VLEESCH en een partijtje Kanapé en Deur TAPIJTEN en voor rekening dien het mogt aangaan, 9 kisten KAZEN gemerkt M J No 593 | 601, gelost uit het schip *Amicitia.*

( )

Het Huis en Erf,

aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, Lo. E No. 219, aankomende C. H. BOSCHMAN, zal op WOENSDAG den 17den dezer, door en ten huize van den Vendumeester JACOB SALOMONS, worden verkocht.

J. C. GOMPERTS,

VENDUMEESTER,

zal DONDERDAG e. k. verkoopen:

Een partij Aardewerk,

Dames Parasols, Fraaije Opgemaakte HOEDEN, Echt Bielefelds LINNEN, enz. 1 1½ duims Wane planken etc.

Alsmede:

De slaven *Eva* en *Frederik*. aankomende C. BEELDSNIJDER RAVEN.

Het scheepje **ELISABETH**, Kapt. H. P. MOOI, binnen kort hier te wachten zijnde, wordt hiermede voorloopig ter inlading van KOFFIJ, CACAO en KATOEN aanbevolen.

Paramaribo, den 14 September 1862.

J. FROUIN.

Door voorgenomen vertrek uit de Kolonie, heeft de ondergeteekende tot zijnen GENERALEN GEMAGTIGDE benoemd, den WelEdelen Heer F. P. BOUGUENON.

Paramaribo, den 9 September 1862.

D. J. CONOLLY O'FERRALL.

Crediteuren

van den boedel wijlen J. WIJNAND, worden vriendelijk verzocht van hunne pretentien opgave te doen aan

W. J. RIETSTAP.

Paramaribo, den 11 September 1862.

Ontvangen per de laatst gearriveerde schepen en te bekomen bij *R. ROBLES*:

Versche Provisien een asortiment Leder en geurige Eau de Cologne in bemande flesschen en meer andere Goederen.

Ontvangen per de Suriname Packet, kapt. ROSZBERGER:

Een keurig Assortiment

Bijouterien,

waaronder prachtige

Schuif-Armbanden,

Gouden en Zilveren

ZAKHOROLOGIEN

in soorten, verkrijgbaar bij den ondergeteekende.

Paramaribo, den 13 September 1862.

J. EZECHIELS.

Op nieuw ontvangen en te bekomen bij

JOHAN LUGARD:

BOTER, Z. M. en Edammer KAZEN, **Ham, Rolpens in potten, Broodsuiker, geurige *THEE*, Banket, Cherry Cordial, Comp Kaarzen, Patent en Lijn Olie bij de aam en verkan,** WITLOOD en andere VERFWAREN. Een Assortiment SCHOENEN, waaronder **Dames mode Laarzen, fijne Mans Zwarte HOEDEN,** FLAMBARDS PETTEN, Heeren en Dames PARAPLUIE'S, SERVETGOED Boekjesstreep, Visschers Garen en andere GOEDEREN.

Ontvangen

per de laatst gearriveerde schepen en te bekomen bij

J. H. SWARTSMAN

à Contant:

bij de partij en in het klein:

Extra Zand Aardappelen, puik purke BOTER, Z. M. en Komijne KAZEN, HAMMEN, vaatjes WORST en Saucijsen, Zwarte Peper, SCHOENEN in soorten, waaronder de bekende Victoria LAARZEN, GENEVER in fusten, PATENT OLIE in amen en bij de 5 en meer kannen, Genua OLIE,

BRANDEWIJN,

GRUTTERSWAREN,

Dames en Heeren PARAPLUIE'S,

Schoenmakers Materialen.

In voorraad:

Haantjes BIER in manden, Princesse BIER (hier getapt) à *f* 4 per douzijn,

BOEKJESSTREEP,

KRUIDENIERSWAREN, BROODSUIKER

Heeren Zwarte Hoeden,

goede en ordinaire zware en ligte

SIGAREN

en TABAK, Zwarte en Groene THEE, VERMICELLI bij het pond à 45 cent en nog meer andere GOEDEREN.

( )

Finale Uitverkoop

van nieuw aangebragte GOEDEREN per kapt. WIJGERS, die niet dan tegen GEREED GELD zullen worden afgegeven, als:

Puike GRASBOTER 14 ℔ vaatjes netto: Z. M., Komijne en Zwitsersche KAZEN,

Westphaalsche Hammen,

Saucises de Bologne,

¼ tonnen extra Rookspek,

Saucijsen en Worst,

Nieuwe ROLPENS in potten, groote manden AARDAPPELEN, Vleesch en Groenten in blik, ANDIJVIE in vaatjes, PALING in potten, Geldersche METWORST, Japansche SOIJA.

Nieuwe bessen Genever

Extra Eau de Cologne,

Geurige zwarte *THEE*,

BROODSUIKERS, SPECERIJEN,

Genua Olie, Likeuren, Madeira in ½ Flesschen, Cognac Brandewijn en Oxhoofden Princesse Bier, stukjes fijn wit Katoen, Griesche Bonten, Stoelen, Spiegels, Japansch Porceleinen Koppen & Schotels Ordinare en Fijne

ROOKTABAK,

Versche Snuif,

en meer andere Goederen.

Paramaribo, den 13 September 1862.

J. P. HAISE Jr.

Brik Caijenne!!

Aangebragt per bovengemeld vaartuig:

Nieuwe *Bakkeljaauw*, Haring, Makreel, Clear, Mess en Prime *Spek*, Family Vleesch in ¼ en ½ vaten, Bladen Extra *TABAK*,

S. F. BLOM,

Rond en vierkant Beschuit, Bokkings, Reuzel in groote en kleine vaten, Vaatjes extra *BOTER*,

AARDAPPELEN,

Winchesters KAARSEN gesorteerd,

Geele en Zwarte *ZEEP*,

EXTRA QUALITEIT

FLORIDA WATER

in kleine kistjes, een assortiment

***Koffers* en Valiezen,**

Zwavels,

eenige kisten extra Bordeaux Pruimen, en nog meer andere Goederen.

Verkrijgbaar bij

GEBRS. VAN PRAAG.

Aangebragt per de laatst gearriveerde schepen en te bekomen bij

L. M. KOHN & CO.

à Contant,

CALICO, NETELDOEK, SPIEGELS,

THEESERVIEZEN,

FRISEER KAMMEN.

BOTER, Z. M. en Komijne KAZEN, Westphaalsche HAMMEN, SAUCIJSJES,

Rolpens en Zandaardappelen.

Champagne, Rhijnwijn, PORTWIJN, Madera, CHERRIJ CORDIAL, extra LIKEUREN, ***LEVERTRAAN.***

Zool, Gewast, en Verlakt Kalfsleder,

etc, etc. ( )

TE KOOP:

Het HUIS en ERF in de Eerste Buitenwijk No. 130 gelegen naast dat van den WelEdelen Heer S SOESMAN Jr. en uitkomende aan de rivier Suriname.

Adres ter dezer Drukkerij.

DE GROOTSTE GENEESKUNDIGE ONTDEKKING DEZER EEUW.

PERRY'S CORDIAL BALSEM VAN SYRIACUM.

Deze onschatbare medicijn is de wonderbaarste overwinning van de kunst over de natuur, en is voor beide sekse heilzaam. Zij herstelt en vermeerdert de natuurlijke kracht van hen die tengevolge van een langdurig verblijf in de Kolonien aan afgematheid en verval van krachten lijden. Duizenden hebben door het gebruik daarvan hunne gezondheid en krachten herkregen, zoo als onder eede, voor den Lord Maijor van Londen in de Aldermen verklaard is.

Prijs 11 sh. per flesch, of vier à voor 33 sh., waardoor men 11 sh. bespaart; en in fl van 5 p. st. eene besparing gevende van 1 p. 12 sh.

Verkrijgbaar bij R & L. PERRY & Co. hoofd-depôt, No. 19, Bernersstreet, Oxfordstreet, Londen.

Agenten: BARCLAY & Co. 75, Farringdonstreet, Londen. ( )

De Zalf en Pillen van

HOLLOWAY.

Nimmer, zoo verre het geheugen zich herinneren kan hebben medicijnen zulke wonderen bewerkt in elk luchtgestel dan deze Pillen gedaan hebben. Onder de negers zijn duizende gevallen van oud zeer, wonden en zweren, welke elke andere behandeling wederstonden, plotselings geheeld door de aanwending dezer deugdzame Zalf, wier heelende eigenschappen een voortreffelijk bewijs zijn van derzelver reinigende krachten, zonder welke dezelve ongeschikt zijn zouden om de afzigtelijkste zweren te doen verdwijnen en de merkwaardigste genezingen te bewerkstelligen. In ingekankerde gevallen is het immer raadzaam Holloway's Pillen in te nemen wanneer men de Zalf gebruikt, want onzuiverheid heeft het gansche systema besmet en deze besmetting wordt door deze reinigende Pillen verdreven.

Deze *PILLEN* en zalf zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1, *f* 3 en *f* 5. ( )

GEDRUKT bij A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag

1862. **Woensdag 10 September** **No 37.**

PARAMARIBO den 9 September 1862.

MAIL-NIEUWS.

Heden middag is de koloniale schroefboot **Paramaribo**, kapt. J. F. Meijer van Demerarij teruggekomen, medebrengende de Europesche brievenmaal tot 18 Augustus ll. Voor zooveel ons bestek gedoogt kunnen wij het volgende nieuws daarmede aangebragt mededeelen.

In het moederland heerschte volkomen rust in de politiek. De eerste Kamer der Staten Generaal was even als de tweede op reces gescheiden, na de wetsontwerpen op de in- en uitgaande regten en de emancipatie der slaven in West-Indie te hebben aangenomen. Men verwachtte niet dat de kamers vóór de sluiting weder bijeen zouden komen, zoodat men deze zitting der Staten Generaal als afgeloopen kan beschouwen.

Z. M. de Koning bevond zich nog te Wiesbaden, terwijl Z. K. H. de Prins van Oranje weder uit Londen was teruggekeerd.

Den 12den Augustus arriveerde te Rotterdam aan het station van den Rijnspoorweg, Z. M. de koning van Wurtemberg: Z. M. incognito reizende, onder den naam van graaf von Teck, werd aan het station ontvangen door HD. dochter onze geëerbiedigde koningin, die daartoe reeds tijdig, met eigen ekwipage en gevolg, uit 's Hage herwaarts was gekomen. Na eene hartelijke welkomsgroet, begaf H. M. zich met Z. M. in de koninklijke wachtkamer De koning, die gelijk men weet circa 81 jaren telt en de oudste koning van Europa is, draagt met fierheid den last der jaren. Z. M. was geheel in burgerkleeding. Na een oogenblik te hebben vertoefd, vertrokken de vorstelijke personen en gevolg naar de Diergaarde, waar H M. met HD. koninklijken vader eenigen tijd rondwandelde en onder geleide van den directeur dier inrigting. het merkwaardigste in oogenschouw nam HH. MM: begaven zich vervolgens naar het station van den Hollandschen spoorweg en vertrokken ten $3\frac{1}{2}$ ure per spoor naar de residentie. Z. M. werd mede aldaar verwelkomd door den consul van Wurtemberg den heer C. P. Sander. Z: M. zal te 's Hage zijn intrek nemen op het paleis het Huis ten Bosch. alwaar, gelijk men weet, H. M. de koningin zomerverblijf houdt.

Wij hebben berigten ontvangen uit Noord-Amerika tot den 8 Augustus ll., welke echter niets bijzonder belangrijks behelzen. In een volgend nummer brengen wij het hoofdzakelijke daarvan ter kennis onzer lezers.

Den 6den Augustus werd het stoffelijk overschot van den hertog Bernhard van Saksen Weimar, te Weimar, plegtig ter aarde besteld De hoven van Berlijn, Dresden, 's Hage, Karlsruhe en eenige kleinere, waren daarbij door buitengewone gevolmagtigden vertegenwoordigd. De drie zoons des hertogs. zijn schoonzoon prins Hendrik der Nederlanden en zijn neef, de erfprins van Meiningen, waren mede tegenwoordig.

— Voor de derde maal binnen korten tijd is Warschau het tooneel geweest van een moordaanslag, en wel thans op graaf Wielopolski, die, zoo als men weet den grootvorst in het bestuur over Polen toegevoegd is en hem in rang opvolgt. Gelukkiglijk is de moordaanslag, die met het pistool plaats had, mislukt; de graaf is niet gewond en de dader onmiddelijk gevat.

— De tijdingen uit Rusland luiden nog altijd zeer ongunstig; er heeft een ware volksverhuizing onder de voornaamste familien plaats. Velen van die huisgezinnen vestigen zich te Dresden of in de omstreken van die stad; het land is daar schoon en het leven zeer goedkoop. Er zijn daar op dit oogenblik reeds meer dan 400 Russische familien en reeds velen van hen hebben er zich voor goed gevestigd en keeren niet weder naar Rusland terug. Die kleine kolonie heeft het voornemen, om een Griekschen tempel te doen bouwen. Men zegt, dat de grootvorst Constantijn meer dan ooit overtuigd is, dat men nimmer een bevredigende uitkomst zal verkrijgen, zoolang men de autonomie van Polen niet heeft erkend. Men gelooft, dat men op dit oogenblik daar nog zeer verre van verwijderd is.

— Men schrijft uit Frankrijk:

De keizer heeft redene om ongerust te zijn: men kan niet straffeloos een souverein verjagen, die zoo vele eeuwen heeft bestaan en 200 millioen onderdanen heeft. Ik heb u vroeger reeds de woorden medegedeeld, die de heer Thiers ten opzigte van den paus tot de koningin der Nederlanden heeft gerigt. „*Madame. il est reconnu que tous ceux qui ont voulu manger du Pape, en sont morts.*" Ik geloof niet. dat het in dit geval nu zoo ver zal komen, maar ik ben overtuigd, dat deze val, die door ieder als ontzagchelijk wordt beschouwd, een grooten schok aan het keizerrijk zal toebrengen. Men zegt, dat de ministerraad, die heden gehouden wordt, hoogst gewigtig zal zijn.

— De Fransche regering zet de krijgstoerustingen tot voortzetting van den oorlog in Mexico op groote schaal voort. Zoowel in de havens van Algerie als te Toulon en Cherbourg worden voortdurend troepen ingescheept. Men denkt dat binnen eenige weken niet minder dan 20 a 30,000 man gereed zullen zijn om te vertrekken.

NEDERLAND EN EUROPA.

(Uit de *Arnh. Courant.*)

Wanneer wij het oog van onze binnenlandsche aangelegenheden op die van het buitenland vestigen, is hetgeen wij aanschouwen niet verblijdend. Terwijl toch Nederland op den weg is zich rustig in constitutionelen zin te ontwikkelen en te versterken, is in de meeste landen van Europa de toestand dreigend en onrustbarend. Engeland, Zweden, België en de Noordsche Staten (Zweden. Noorwegen en Denemarken) zijn gunstige uitzonderingen. In dien ook hier niet de gouden eeuw der ideale vredelievendheid en de algemeene verbroedering en eensgezindheid heerscht, er heerscht althans eenheid ten aanzien dier groote maatschappelijke en politieke beginselen, welker erkenning en toepassing elders de gemoederen bewegen. Leven is strijden, voor volken gelijk voor individuen, en elk volk, zoolang het bestaat, zal zijnen strijd des levens te voeren hebben, gelijk elk individu dien heeft. Het is een natuurwet, — en wij twijfelen er geen oogenblik aan, dat het eene wijze en weldadige wet is, — dat steeds vraagstukken op te lossen zijn en uit iedere oplossing een nieuw raadsel ontspringt. De algemeene harmonie ontstaat slechts uit de voortdurende oplossing der dissonanten.

Vergelijken wij echter onze strijden en oneenigheden, vergelijken wij de vraagstukken en dissonanten, welke wij op te lossen hebben, met die van andere volken, wij hebben alle reden ons gelukkig te noemen. Maatschappelijke quaestiën hebben wij niet; groote politieke quaestiën ook niet; wij kibbelen slechts over de toepassing. Wij hebben een nieuw huis betrokken; onze voornaamste zorg is nu hoe wij het het meest *comfortable* inrigten en bewonen kunnen. Engeland en België zijn nagenoeg in denzelfden toestand; de grondslagen van het staatsgebouw zijn ook daar hecht en sterk. Er is verschil, er is strijd, maar het zijn verschillen en strijden die hunne ontknooping vinden in een nieuw ministerie, in eene nieuwe wet.

Zien wij thans, hoe onze buren varen: in de eerste plaats onze buren achter *den freien Deutschen Rhein* Zou het Nederlandsche volk, zouden niet enkel de liberale maar ook de reactionaire Nederlanders, ruilen willen met de Hanoveranen, of de Hessen, of de Oostenrijkers, of zelfs met de Pruissen? Zouden zij om van de staatkundige vrijheid niet eens te gewagen, hunne burgerlijke en persoonlijke vrijheden willen ruilen voor de alzoo wakende zorg der alvermogende en alomtegenwoordige *Polisei*? Zouden zij nog verkiezen zich landskinderlijk door politie-mannen te laten inhakeren en zich dan aan landsvaderlijke leibanden vastgehouden te mogen bewegen? Zie het liberaalste der Duitsche landen: Pruissen In het liberale Pruissen stelt de Koning den grond van zijn koninklijk gezag buiten de constitutie; hij beschouwt de constitutie als een gift der Kroon aan het land; het Parlement is voor hem niet het land vertegenwoordigd niet eene nationale mederegering, maar eene soort van raadgevend collegie dat, in sommige zaken, geregtigd is eene beslissende stem uit te brengen, maar in den regel verpligt is de regering te volgen en te steunen, en te registreren wat zij aan het Parlement voorlegt De Koning van Pruissen zoekt zijne kracht niet bij het volk, maar bij de feodale jonkerpartij; de staatszorg is voor hem de zorg voor eene goed gedresseerde spionnerende politiemagt. In het liberale Pruissen worden dagbladen door de politie in beslag genomen en verbeurd verklaard en ingezetenen zonder vorm van proces in hechtenis genomen; in het liberale Pruissen weigert de regering de benoeming van een geacht burger te bekrachtigen —— omdat hij een Israëliet is. Zekerlijk, Nederland is de liberaliteit van Duitschland's liberaalsten staat reeds lang ontgroeid.

Stappen wij van Duitschland naar Rusland over. Wij behoeven de vraag niet te doen of het volk van Nederland gezind zou wezen met het volk van Rusland te ruilen. Toch kan men der Russische regering den lof niet ontzeggen opregt naar de inrigting van eene betere orde van zaken, van volksontwikkeling en vrijere instellingen te streven. Maar hier is het probleem zeer ingewikkeld en de dissonanten zijn vele. Het gaat de Russische regering met Rusland, gelijk het den heelmeester gaat, die eene groote en gevaarvolle operatie begonnen heeft. De operatie moet plaats hebben; het is het eenig redmiddel; het mes is in de wonde, hij moet voortgaan. Maar nu ook eerst ontdekt hij, hoe diep het kwaad ingevreten en hoe algemeen het zich verspreid heeft, hoe voos dit ligchaam is dat hij gezond maken moet. Zal de patient de operatie, al gelukt zij, doorstaan? Eene vraag, welke alleen de toekomst beantwoorden kan.

Van de gisting, de spanning, de woelingen in zuid-oostelijk Europa, bij de magyaarsche en slavonische volkstammen, in Turkije, in Griekenland, spreken wij niet eens; het is genoeg ze in het geheugen te roepen. Maar Italie? Zou het Nederlandsche volk voor de onrust en de beslommeringen der parlementaire regering, niet aan de kalmte, de rust, de onbewegelijkheid eener theocratischabsolutische regering van een priesterlijk-koningschap, gelijk te Rome, de voorkeur geven? Weet echter wel, wat gij kiest. Onder die stille, onbewogen oppervlakte liggen vele driften en hartstogten, veel wrok en mokkend ongeduld verborgen. Wee, wanneer de wind deze wateren komt beroeren! In Italie duurt de worsteling tusschen den geest dezer eeuw en den middeneeuwschen geest nog steeds voort. Zoolang Italie niet één rijk onder ééne constitutionele regering is, zoolang eene dubbelzinnige en dubbelhartige diplomatie eene nog slechts half tot stand gebragte omwenteling als eene opene wonde blijft koesteren en voeden, is het groote vraagstuk, of Italie vrij zal wezen of slaaf, nog niet opgelost. Eene revolutie is een krachtig, een uiterst middel om versleten vormen te vervangen en leerstellingen aan welke niemand meer gelooft uit het wetboek van een volk te schrappen, maar een volk kan niet in eene atmospheer van revolutie blijven leven. Wanneer men zich gewent aan het revolutionaire, wordt men onbekwaam voor het constitutionele. Eene omwenteling die niet uitwerkt, begint te regeren tegen haar eigen beginsel.

Sluiten wij ons overzigt met Frankrijk. Kan Frankrijk's streng gedisciplineerde orde, kan Frankrijk's oorlogsroem, zijn krachtig gouvernement, zijn welbetaalde Senaat en zijn gezeggelijk Wetgevend Ligchaam het Nederlandsche volk ter navolging bekoren? Wij betwijfelen het. Onder die schijnbare sterkte schuilt eene doodelijke zwakte. De Keizer is alles, maar wanneer eenmaal de Keizer valt, — zij het door een natuurlijken val of door eenen gewelddadigen stoot, — wie is er om zijne rol op te nemen den draad verder af te spinnen? Ook daar kookt en woelt het onder de stille oppervlakte; men wacht de uitbarsting; men weet alleen niet wanneer zij plaats vinden zal en waar zij hare vernielende kracht zal doen gevoelen. De lauweren in Italie, in Cochinchina, in Mexico geplukt of nog te plukken, kunnen niet verbergen, dat ook in Frankrijk groote

maatschappelijke en politieke problema's te beantwoorden zijn, en dat het raadsel der sphynx aan menig voorbarig gisser het leven zal kosten, eer de reddende Oedipus verschijnt. Roem vergoedt vrijheid niet, gelijk de schitterendste overwinningen niet vermogend zijn, een staatkundig regt te doen vergeten of eene publieke behoefte te bevredigen.

En waaraan hebben landen als Nederland, als Engeland, als Belgie, het voorregt te danken, van het oplossen dezer dreigende en gevaarvolle vraagstukken bevrijd te zijn? Omdat zij vrije landen zijn, omdat hier de volken zelven medeRegeren. Eene vrije uiting der gedachten, een vrij parlementair debat, eene vrije pers zijn even zoovele veiligheidskleppen tegen revolutionnaire uitbarstingen. Het regt van het publiek om te pruttelen is voor eene verstandige Regering een onschatbare waarborg. Wij zijn zoo, en alle volken zijn zoo. Wij hebben niet gaarne, dat onze gouvernementen wijzer dan wij zijn. Wij houden er van, kwaad van hen te spreken en, al erkennen wij in het beginsel dat het ook vergund is goed van hen te zeggen, wij voegen er de voorwaarde bij, dat het in de praktijk niet, of zoo min mogelijk, gedaan worde. Ons dierbaarste en meest geliefkoosde regt is het regt van kritiek. Zoolang een volk dit heeft, maakt het geene omwentelingen.

INGEZONDEN.

Het kleine neetje van een directeur eener brand-assurantie-compagnie vraagt, of het edele geslacht der nacht en ratelwachts dat *preuve* gaf van groot nut voor de Kolonie in het vorige jaar, gedurende den droogen tijd — reeds is uitgestorven? Bedriegt zijn geheugen hem niet, dan werd er het vorige jaar eene resolutie genomen, die sprak van eene nacht- en ratelwachtsdienst welke met elken 1n September zoude aanvangen en elken 30n. November eindigen. Daar hij nu tot heden geene resolutie gelezen heeft waarbij de aangehaalde is ingetrokken, en evenmin iets van nacht- en ratelwachts hoort of ziet, niettegenstaande het heden reeds den 10 September is, zoo is hij ten einde raad, vooral in het belang zijner familie-betrekking te Amsterdam, welke nooit het directeurschap eener brand-assurantie compagnie die in betrekking tot Suriname staat zoude hebben aangenomen, ware hij daartoe niet aangemoedigd, door eene publieke aankondiging van wege het Surinaamsch bestuur, op welke aankondiging hij zijne hoop en vertrouwen stelde, vooral met het oog op het verminderd gevaar van brand aldaar.

LAMPIJRIS.

Aan den Redacteur van het *Surinaamsch Weekblad.*

Is het wezenlijk waar Mijnheer, dat het bestuur van het tooneelspelminnend genootschap Thalia, een begin zal maken, met eene gedeeltelijke voldoening zijner verpligtingen tegen over de acten aandeelhouders van het gebouw enz., in Ao 1839 gesticht? Eenige mijner buren — ook aandeelhouders gelijk ik — hebben mij tot mijne innige vreugde medegedeeld dat aanstaanden Zaturdag na de vertooning van het nieuwe schutdoek en de Klokkenluider van St Paul, 11 — zegge *Elf* aandeelen zullen worden uitgeloot, welke uitlooting zoude voortspruiten uit het bedrag van *f* 595 — dat het genootschap van het gezelschap FABBRI, voor 17 representatien à *f* 35 wegens huur van ons gebouw ontvangen heeft. Voor deze handeling betuigen wij bij voorbaat dat bestuur onzen dank, en hopen dat het dit ingeslagen spoor van tijd tot tijd zal volgen.

Eenige arme aandeelhouders, die hun geld hoog noodig hebben.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den, het schip *Suriname Packet*, kapt. Rossberger.

en 8sten, het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers. — Beiden van Amsterdam

Den 9den, de koloniale stoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Demerarij.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 9 Aug *Cuba*, kapt. Eijiers.
Den 10 *Jozsphina. Hofker*
Beiden van hier.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 30 Julij, *Thetis* kapt. Bakker.
Den 12 *Aug. Plant. Dordrecht*, kapt. Brakke.

IN LADING NAAR HERWAARTS TE AMSTERDAM.

Jonge Eduard kapt. Sikkens.
Louisa Christina, kapt. Ten Harmsen.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Wilhelmina*, kapt. C. H. Klint, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Maximiliaan*, kapt. Schill, adres bij J M. Polak.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de kol. schroefstoomboot *Paramaribo*, van Demerarij: de Heeren Bartoccini, John Green en Echtgenoot, Capadose, S. van Lierop, J. Fraser, en de minderj. A. Green Mej. H. Merso, M. E. [illegible] en dochter en de minderj. N. Duna.

Van Nickerie de Heeren W. J. Rietstap J. Kniphout B. White, Kemper, Levenswaard en bediende, Mev. de wed Stroo. Elisabeth Vieira en 2 kinderen.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Cacao. Den 8sten dezer, van plantage *Concordia* een achtste 11 balen, en 2 balen van plantage kwart Lot LL. een achtste, à 26 cent.

HANDELSBERIGTEN.

[Particuliere correspondentie.]

Amsterdam 8 *Augustus* 1862.

Suiker. De veiling van Surinaamsch dd 31 Julij, 515 vaten, is coulant afgeloopen van *f* 22.75 à *f* 28. Mooije kwaliteit 50 ct boven taxatie; in het algemeen is de stemming van het artikel beter en zijn uit de hand nog al belangrijke partijen afgedaan van *f* 25 à *f* 28

Koffij. Blijft ferm
Cacao 34 à 36 ct
Overige artikelen onveranderd.

Den 14*den*

Suiker. Vrij vast.

Binnenlandsche Berigten

Bij Koninklijk besluit van den 16 Julij d. j. No. 74, is tot Administrateur van Financien in de kolonie *Suriname* benoemd, de Heer Mr C. H Immerzeel, Referendaris, Hoofd der afdeeling Accijnsen bij het Departement van Financien.

W. P. G. L. Lageman en B. Willems hebben verzocht dat aan ieder hunner in pacht worde afgestaan een perceel land gelegen in de voorstad Zeelandia het eene op den noordelijken hoek van de Crommelin- en Tweede Dwarsstraten en het ander op den Oostelijken hoek van de Wichers- en Tweede Dwarsstraten.

Tijd van verzet *veertien* dagen gerekend van den 3 September 1862.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING, bij de *Ned. Herv. Gemeente* op ZONDAG den 14den dezer, des avonds ten *half zeven* ure.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Evangelisch Luthersche Gemeente* op ZONDAG den 14den dezer, op het gewone uur.

SEQUESTERS der plantage *Hazard*, bieden bij inschrijving tegen CONTANTE BETALING te koop aan:

2 VATEN SUIKER,

liggende op plant. *Potribo*.

De inschrijvings billetten zullen aangenomen en geopend worden ter Griffie van het Geregtshof op DONDERDAG den 11 dezer, des voormiddags ten *half negen* ure.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de SUIKER onmiddellijk na de toewijzing, voor rekening en risico van den kooper, van plant. moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 8 *September* 1862.

Aanbesteding.

Sequesters van Plantage *Hazard*, zullen bij inschrijving aanbesteden:

Het vernieuwen van het Scheprad aan den Molen van bovengenoemd Effect.

Ingevolge voorwaarden ter lezing liggende ten kantore van H. J BLANCKE, alwaar de inschrijvings billetten zullen worden ingewacht tot MAANDAG den 22 den September e. k. des voormiddags *tien* ure.

Het Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, La. E No. 219, aankomende C H. BOSCHMAN, zal op DINGSDAG den 16den dezer, door- en ten huize van den Vendumeester JACOB SALOMONS, worden verkocht.

Te Koop

BIJ INSCHRIJVING:

P m. 2000 pond oud rood Koperen bladen en bouten.

P m. 2000 pond oud dito Metaal.

De billetten deswege worden ingewacht tot **HEDEN MORGEN** ten 10 ure, ten huize van M J. LEVIJ.

( )

Ontvangen per *Ellen*:

Buitengewone goede kwaliteit

O. I. RIJST,

SPICED FAMILY VLEESCH

Bakken extra ***REUZEL.***

D Baëza.

Verandering van Woonplaats.

DE WINKEL VAN

J. A. RAATGEVER.

is verplaatst, en is thans in het Huis aan de *Watermolenstraat*, vroeger bewoond door den Heer ALETRINO.

( )

De *Winkel* van

P. J. BOAS

is verplaatst naar het Huis aan de *Watermolenstraat*, naast den WelEd. Heer L. G. MALMBERG.

HIJ, begunstigers wordt tevens kennis gegeven, dat ontvangen is per de *Maximiliaan*, Kapt. SCHILL:

Een assortiment nieuwe Goederen.

( )

Te bekomen bij

J. H. C. WOLFF:

ERWTEN en BOONEN

à 15 ct. per pond,

Deze ERWTEN en BOONEN zijn buitengewoon versch en laten zich zeer zacht koken. Men wachte zich dus voor praatjes welke alleen worden uitgestrooid met het doel om mij in mijnen handel te contrarieren.

KNOFLOOK,

à 32 ct. per streng,

AJUIN,

bij de enkelde pond à 15 ct.
" 100 " " 12 "
en boven de 100 " " 10 "

NIET TE VERGETEN!

Dames *Laarzen* en Heeren Hooge Lederen SCHOENEN.

( )

GEDRUKT bij A. L. G. DE RANDAMIE.